

הנביא אלישע

א. רש"י | מלכים ב ג

(א) ויהורם בן אחאב - אף פרש' זו בשביל להגיד נס של מישע מלך מואב שנעשה על ידי אלישע נכתבה כאן שמנה באליהו שמונה נסים ובאלישע ט"ז לקיים פי שנים ברוחך אלי וכתבן כולם זו בצד זו, כך ראיתי בל"ב מדות דר"א בנו דר' יוסי הגלילי וחציית ירדן של אלישע כשתים דשל אליהו:

ב. מלבי"ם | מלכים ב ו

ויכרה להם. לשון כרה שבא על הסעודה הוא אם מפליג לעשות סעודה לצורך כריתת ברית ושלום. ומזה, יכרו עליו חברים (איוב מ, ל), נות כרות רועים (צפניה ב, ו). וכן אמר בילקוט טובה חכמה מכלי קרב (קהלת ט, יח), גדול פסקון שעשה אלישע עם ישראל יותר מכל כלי קרב ומלחמות שהיה ליהורם בן אחאב, שנאמר לא תכה ויכרה להם כרה גדולה ואין כרה אלא לשון שלום.

ג. מלבי"ם | מלכים ב ד

וכפי המבואר בזוהר (בשלח) מת הילד משום שאמר את חובקת והיה מסטרא דנוקבא, ר"ל שאמו בלבד הוכנה אל הלידה ולא האב, והיה חיותו חלוש למטה שחסר כח האב המקיים, ולמעלה היה מסטרא דדינא שרגליה יורדות מות, וז"ש מת מושכב על מטתו, שהיתה אחיזתו במטתו שלשלמה, ואלישע השפיע עליו רוח אחרת מסטרא דדכורא, והאציל מחיותו עליו, ולכן סגר הדלת בעד שניהם. ואחר שהתפלל להוריד רוח חדש, הכין את גוית הילד אל שיבנה בנין חדש: ושם פיו על פיו. להפיח בו רוח מרוחו: ושם עיניו על עיניו. להשפיע עליו הרגשת

החושים והשכל מחושינו: וכפיו על כפיו. להכין את הנפש הטבעיית שתתגלה על כל הגוף מן כפיו, ובזה הכין שלשה חלקי הנפש לקבלת החיים:

ד. מלכים ב | פרק יג

(יד) וְאֵלִישָׁע חָלָה אֶת חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמֹת בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֶן עַל פְּנֵיו וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי רֹכֵב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו: (טו) וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחֲצִים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחֲצִים: (טז) וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֲרֹכֵב יָדָךְ עַל הַקֶּשֶׁת וַיִּרְכֹּב יָדוֹ וַיִּשֶׂם אֵלִישָׁע יָדָיו עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ: (יז) וַיֹּאמֶר פָּתַח הַחַלּוֹן קִדְמָה וַיִּפְתַּח וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע יְרֵה וַיִּזֹּר וַיֹּאמֶר חֵץ תִּשׁוּעָה לָּהּ וְחֵץ תִּשׁוּעָה בְּאַרְם וְהִפִּיתָ אֶת אַרְם בְּאַפְקֵי עַד כְּלָה: (יח) וַיֹּאמֶר קַח הַחֲצִים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֲךָ אֲרֻצָּה וַיִּזֶּן שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים וַיַּעֲמֹד: (יט) וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חֲמֵשׁ אֹז שֵׁשׁ פְּעֻמִּים אֲז הִפִּיתָ אֶת אַרְם עַד כְּלָה וְעַתָּה שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים תִּכֶּה אֶת אַרְם:

ה. מלכים ב | פרק ד

(ט) וַתֹּאמֶר אֵל אִישָׁה הֲנִי נָא יַדְעִתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עִבְרַ עָלֵינוּ תְּמִיד: (י) נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קִטְנָה וְנִשְׂיָם לוֹ שָׁם מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בָּבֵאוּ אֲלֵינוּ יָסוּר שְׁמָה:

ו. זוהר שמות | פרשת בשלח דף מד עמוד ב

מאי שנא הכא דאמר איש האלהים וכד הוה במתא אלישע, אלא הכא ודאי איש האלהים דהכא (ס"א הוא) חזא דוכתיה ולא במתא ולא בשעתא דהוּו בני נביאי קמיה